

Sygn. akt VU 1498/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Alina Kędzia

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2014 r. w Kaliszu

odwołania M. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 7 października 2013 r. Nr (...)

w sprawie M. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Wnioskiem złożonym w organie rentowym dnia 30 września 2013 r. M. L. wniósł o ponowne ustalenie prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Wnioskodawca wskazał na nowe dowody w postaci pisma zakładowej organizacji związku zawodowego do dyrektora zakładu z dnia 24 stycznia 1990 r. „o zaopiniowanie przyznania pracownikom, którzy wykonują prace spawalnicze, uprawnień wynikających z tego tytułu” oraz książki spawacza.

Decyzją z dnia 7 października 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił ponownego rozpoznania sprawy z uwagi na brak podstaw wymienionych w przepisie art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Organ rentowy wskazał, iż książka spawacza była przedmiotem oceny w poprzednim postępowaniu albowiem jej uwierzytelniona kopia była dołączona do wniosku a kserokopia pisma organizacji związkowej do dyrektora nie stanowi środka dowodowego w postępowaniu przed organem rentowym.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył M. L. wnosząc o jej zmianę i przyznanie emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił, co następuje:

Poza sporem pozostaje wydanie przez organ rentowy decyzji w dniu 19 października 2011 r. odmawiającej wnioskodawcy M. L. przyznania emerytury w obniżonym wieku z uwagi na brak wymaganego co najmniej 15 – letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. Odwołanie wnioskodawcy od powyższej decyzji zostało oddalone

prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 22 lutego 2012 r. w sprawie VU 2302/11. Zarówno Sąd Okręgowy jak i Sąd Apelacyjny w Łodzi rozpoznający apelację wnioskodawcy od wyroku sądu okręgowego, w pełni podzieli ocenę faktyczną oraz ocenę prawną dokonaną przez organ rentowy.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie zachodziła konieczność merytorycznego rozpoznania sprawy i wydanie wyroku. Organ rentowy bowiem co do wniosku M. L. złożonego w dniu 30 września 2013 r., zawarł swoje stanowisko odmawiające uwzględnienia zawartych w tym piśmie roszczeń wydając decyzję odmawiającą ponownego rozpoznania sprawy.

W tym przypadku sąd ubezpieczeń społecznych - związany generalną dyrektywą (art. 83 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych) rozpatrywania odwołań od decyzji ZUS zobowiązany jest do merytorycznego zbadania przesłanek, którymi kierował się organ rentowy, nie uwzględniając żądania ubezpieczonego w przedmiocie ponownego ustalenia wysokości emerytury. W konsekwencji w razie stwierdzenia, że nie przedstawiono nowych dowodów lub nie ujawniono okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub do na ich wysokość, odwołanie należy oddalić (art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.) ze względu na stwierdzenie niespełnienia ustawowych podstaw wznowienia postępowania rentowego (zob. wyrok SN z dnia 18 lutego 2003 r., II UK 139/02, OSNPUSiSP 2004, nr 7, poz. 128 oraz postanowienia SN: z dnia 22 czerwca 2004 r., II UK 404/03, OSNPUSiSP 2005, nr 4, poz. 58 i z dnia 13 grudnia 2005 r., II UK 61/05, OSNPUSiSP 2006, nr 23-24, poz. 371), a nie odrzucić z powodu podniesienia zarzutu rei iudicatae (art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.).

W niniejszej sprawie, ani w toku postępowania przed ZUS ani w toku postępowania przed sądem, wnioskodawca nie powołał się na nowe okoliczności ani też nie wskazał nowych dowodów, które miałyby wpływ na prawo do świadczenia. Przede wszystkim stwierdzić należało, iż powołana we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy książka spawacza nie jest nowym dowodem albowiem ta sama książka była dołączona do pierwszorazowego wniosku o emeryturę. Jej treść była zatem znana organom rozpoznającym sprawę po raz pierwszy. Zatem już wtedy organy rozpoznające sprawę mogły posiąść wiedzę o uzyskaniu przez odwołującego w 1981 r. uprawnień do wykonywania prac spawalniczych oraz o wykonywaniu w latach 1981 – 96 spawania konstrukcji wsporczych.

Również i powołane we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy pismo związku zawodowego nie wnosi do sprawy nowych okoliczności mających wpływ na prawo do świadczenia. Przede wszystkim pismo to nie zawiera danych pochodzących od osób zaangażowanych bezpośrednio w dozór stanowiskowy. Zawarta w nich ocena instancji zakładowej związku zawodowego o wykonywaniu prac spawalniczych przez niektórych pracowników w tym i przez odwołującego nie wprowadziła odmiennych zatem podstaw do ustaleń, że odwołujący ten rodzaj prac wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organizacja zakładowa w piśmie, poza ogólnym powołaniem się na wykonywanie prac spawalniczych, nie wskazuje jaki był zakres tych prac tak w wymiarze dniówkowym czy wymiarze przekraczającym dniówkę roboczą. Zresztą ostatecznie likwidator uczynił zadość powyższemu postulatowi wystawiając w październiku 1997 r. zaświadczenie potwierdzające pracę w warunkach szczególnych na stanowisku ślusarz – spawacz. Zatem w świetle przedstawionego przez odwołującego świadectwa pracy w warunkach szczególnych, analizowany w tym miejscu dokument, oparty wyłącznie na ogólnej wiedzy członków komisji zakładowej związku zawodowego nie mógł doprowadzić do przyjęcia odmiennych ustaleń od tych ustaleń poczynionych pierwotnie. Tym samym obojętne było dla istotnych w sprawie ustaleń, przeprowadzenie dowodu z zaświadczenia o ukończeniu kursu skoro we wcześniejszym etapie rozpoznania sprawy złożona została książka spawacza wydana w oparciu o odbyty kurs spawacza. Tak samo nie zachodziła potrzeba ponownego przesłuchania świadków.

Odwołanie jako nieuzasadnione podlegało więc oddaleniu.